

מב:

תורה אור

1. נפש כי תרפא ומעלה
מעל בך וכחש בעיניו;
בפקדון או בתשומת יד;
או כולל או עקש את
עצמותו; ויקרא ה כא
2. ותן האיש השכב
עקרה לאבי העצ
הנשים כסף ולו תהיה
לאשה תחת אשר עלה
לא יוכל שלחה; וכן
דברים כב כט
3. אם עבד יגח השור או
אשה
4. כסף
שקלים יתן
והשור יסקל;
והאשה יקל

שמות כא לב

נערה שנתפתתה פרק רביעי כתובות

לרבי יוחנן דקגי ביחוד
שפיר דאע"ג דייחד לו
לענין קרבן שבוטה ולענין
דלא מייחב קרבן שבוטה

מאי לאו בשעמד בדין לא בשלא עמד
בדין והא מדרישא בשעמד בדין סיפא נמי
בשעמד בדין דקתני רישא אין לי אלא
דברים שמשלמין עליהם את הקרן תשלומי
בכפל תשלומי ארבעה וחמשה והאונס
והמפתה ומוציא שם רע מנין ת"ל יומעלה
מעל ריבה היכי דמי אי דלא עמד בדין
בכפלא ממי אכא אלא פשיטא בשעמד בדין
ומדרישא בשעמד בדין סיפא נמי בשעמד
בדין א"ל יכלנא לשנויי לך רישא בשעמד
בדין ⁶וסיפא בשלא עמד בדין וכולה ר"ש היא
⁷ושנינו דחיקי לא משנינן לך דא"כ אמרת
לי ⁸ליתני רישא ר"ש אומר או ליתני
סיפא דברי ר"ש אלא כולה בשעמד בדין
ורישא רבנן וסיפא ר"ש ומדינא לך לענין
קרבן שבועה דרחמנא פטריה מוכחש וכי
קאמינא ממון הוי להורישו לבניו אייתיביה
ר"ש אומר אם לא הספיקה לגבות עד שמת
האב הרי הן של עצמה ואי אמרת ממון הוי
להורישו לבניו לעצמה אמאי דאחין בעי
מיהוי אמר רבא ⁹האי מילתא קשאי בה
רבא ורב יוסף עשרין וחרתין שנין וזה
איפרק עד דיתבי ר' יוסף ברישא ופירקה
שאני התם דאמר קרא ינתן האיש השוכב
עמה לאבי הגערה חמשים כסף לא ויכתה
תורה לאב אלא משעת נתניה וכי קאמר
רבא ממונא הוי להורישו לבניו בשאר
קנסות אלא מעתה גבי עבד דכתיב יכסף
שליש שקלים יתן לאדונו הכי נמי לא
ויכתה תורה לאדון אלא משעת נתניה יתן
לחוד ונתן לחוד אי הכי ת"ל וכחש ת"ל ונתן
מיבעי ליה אמר רבא כי איצטרך וכחש כגון
שעמדה ברין ובגרה ומתה דהתם כי קא ירית
אביה מינה דידה קא ירית אי הכי יצאו
אלו שהן קנס ממון הוא אמר רב נחמן ר"ש
צחק יצאו אלו שעיקרן קנס אייתיביה ר"ש
פוטרי שאינו משלם קנס על פי עצמו
מעמא דלא עמד בדין הא עמד בדין דמשלם
על פי עצמו קרבן שבועה נמי מיחייב
רבי שמעון לדבריהם דרבנן קאמר להו
לדידי אע"ג דעמד בדין רחמנא פטריה
מוכחש אלא לדידכו אודו לי מיהת היכא
דלא עמד בדין דכי קא תבע קנסא קא תבע
ומורה

חמנא גבי קרבן שבויה אלא
עת נתינה ולא זכי אב אחר
ליה ואין לר' קרא דוכאש
פטור נמי מקרבן שבויה:
דה ואח"כ פתח רבי ירמיה
ממון גמור הוא שלא בא
טור מקרבן שבויה מוכאש
סין קנס ממון הוא אלא
הנס הואיל ובא לידו מכה

יין לקרא בכי האי גוונא כגון
קרי ליה קנס ומשני תמי יל
בב היא מוכחש דפטור מקרא
האע"ג דמיחייב בהודאמו:
שפילו עמד דדין אינו משלם
פ' עלמו מיחייב גמי קרבן
שעמדה דדין ובגרה

אחד וכל עדים באותו ב"ד ומייבוא
יבוא מה שמייבוא ב"ד וחזר וכפר
דין. ועדיין לא העידו עדים: ואם
לגנו עליה ומייבוא קרבן שבעה איירי

ר"ש דאמא לאפסלוגי עליהו בדכותה
אירי: אין לי שיתחייב קרן וחומש
וחמש: פניאל מי איבא. מי יימא
דגבז דחבשיה כפילא ועוד דלמא
מודי ומיטער: אלא פשיטא בשטמ
ברין. והא דקמי יצאו אלו שהן קנס
לקמן מפרש לה שציקרן קנס: או
לינאי רישא. דכולה רבי שמעון אומר
או לינאי סיפא רבי מאי שגא דליפסיק
ואנא רבי שמעון אומר רבי מעשי:
ומוריא לך לגנין קרבן צנוטה.

לדברי שמעון אע"ג דעמד בדיון לא
מחייב עליה קרבן שנובע: **להורישו**
לנביו. משעמד בדיון ומת עד שלא
הספיק לגבות דרי האל של אחיה
והל שלה: **שערי וספרטין ענין**. הן
היו ימי שררתו של רבקה ומת וישב
ב יוסף בראש וספיטור מן השמים
נפקרה להיות לו לשם לפי שהיה
רבה חריף ולכן קראוהו עורק השם
ורב יוסף היה בעל שמעות ומשנה
וגרימא לכך קראוהו ספיטין: **ובי אמר**
רבה ממונה הוי להורישו. משעמד
בדיון בשאר קנסות הוי מיטטר מן
בדואה: **ימן לחוד ונתן לחוד**. ימן
משמע לשון זיו ולעולם ונתן משמע
דבר הנתון כבר: **אי הכי**. דשאני
קנס דלאון ומתתה ממי קנסות
לחילוי עמד בדיון נמי לאו ממונה
הוא: **ס"ל וכסה**. בתמיה. כלומר מאי
צריא דנסיב לה ס"ס? לפעורא
מוכחש כי היכי דליף שאר קנסות
כלומר מלגה נמי לתמונה די למיחוי
עיקר תחילתו ממון חיפוק ליה להשתא
נמי לאו ממונה הוא דרשנא אמר
ונתן דלא יצתה לו חורה עד שעת
ההוא: **כי אינטיקור וכסה**. לקנס
דלאון ופחוי למילפניהו בחדו שאר
קנסות לפעורא מוכחש פחוס דעיקרן
קנס ולא מאי למילי נותמן: **בגון**
שעמדה בדיון וצורה. לרבי שמעון
דידה הוא דבי היכי דפליג במתניתין
בלא הספיקה לגבות עד שמת האב
הבי נמי פליג בלא הספיקה לגבות
עד שגברא לקאמת ח"ק הרי הן של
אב ולרבי שמעון היה הוא של עצמה
ואם מתה אחרת קן ירית לה אחיה
מכא דידה והיו ממון מגור ואע"ג דלא
מטא לרבי ללגבי דיה לא הוי שאני
משאר קנסות דשעמדה העמדה דהו

וְכָל זֶמֶן שֶׁהִיא לֹהֵט בַּהֶלֶק מִמֶּנּוּן לֹא
וּנְחָשׁ וּמִשּׁוֹם דַּעֲיָקוּ קִנֵּס: אִי כִי.
נִעְשָׂה מִמּוֹן הִיכִי קָמִי יֵאָלוּ אֲלוֹ שָׁן
מִשְׁמַשׁ קִנֵּס כּו'. וְהִי הוּא מוֹדִי הוּא
עוֹן מִשּׁוֹם דָּאִי הוּא מוֹדִי מִיִּפְטֹר הוּא
יָן: הִיג הֵא עֹמֵד כִּרְיִן דִּמְשַׁלֵּם ע"פ
יב: רַחֲמָא עֲפֻרִים. מִקְרָן שְׂבוּעָה:
בִּי אֵלֵא דְבָרִים שַׁעֲרֵק מִמּוֹן:
וּמֹרֵה

ו' מכה הקנס אלא מכה ירושה ומלחא
הו' קנסות משעמד בדין ממונה הו'
אלעזר דלמר (י)נשבעין על הקרקעות
קצצמו ב'ו' ולדבריו דרבה קאמר לה
ר'י שמעון עד שיגיע לידו כשמעין
וממה דמינה ירית אלא לנידך הא
לחאו פטור מקרבן שבעה תיקשי:

דברי

מסורת הש"ס

(א) [עין חוש' לעיל לח:
כ"ה י"ג בנר וס' ביחור
בסוגיא להכא, (ב) [נ"ק
מג. ק"א, (ג) [נ"ק סו:
(ד) [נרסות סד, (ה) [שס:
(ו) [נ"מ מו:] (ז) [ומיח:
לקחן פריך מאי למיתרא
דאש"ס שלא בנתי מוריש
לכני, ח"י, (ח) [שטעות
לו:]

הגהות הב"ח

(א) גם' חמרת לי או ליפני
רישא: (ב) רחם' ד"ה לא
וסי' וכחש ת"ל אשר
ירשיעו:

Torah-Box.com
diffusion du judaïsme aux francophones